

Alkotmánybíróság
részére

1535 Budapest, Pf. 773.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: <u>IV/858-2/2016</u>	
Erkezett: <u>2016 JÚN 13.</u>	
Példány: <u>1</u>	Kézeltiroda: <u>1</u>
Melléklet: <u>0</u> db	<u>1</u>

Ügyszám: IV/858-1/2016.

Tárgy: főtitkári tájékoztatás el nem fogadásának bejelentése

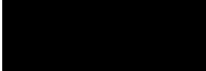
Tisztelt Alkotmánybíróság!

I. Az alkotmányjogi panaszom befogadhatóságáról

Alulírott

indítványozó személyesen eljárva a **IV/858-1/2016.** számú, a **Nyíregyházi Törvényszék 2.Pkf.21.673/2015/2. számú végzése** ellen benyújtott **alkotmányjogi panasz** tárgyában folyamatban lévő eljárásban bejelentem, hogy a T. Alkotmánybíróság Főtitkárának 2016. május 12. napján kelt, részemre 2016. május 20. napján kézbesített, az alkotmányjogi panaszom érdemi vizsgálatának kizártságáról szóló tájékoztatását nem fogadom el az alábbi indokok alapján, és kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen érdemben megvizsgálni az alkotmányjogi panaszomat.

1. Az alkotmányjogi panaszomat bírósági eljárást befejező döntés ellen terjesztettem elő.

A végrehajtási kifogásomat önálló bírósági végrehajtó 0164.V.1482/2011/31. számú díjjegyzéke ellen terjesztettem elő. A díjjegyzékben a végrehajtó megállapította a végrehajtási eljárás ügyviteli **befejezését** a bírósági végrehajtási ügyvitelről és pénzkezelésről szóló 1/2002. (I. 17.) IM rendelet 34. § e) pontja alapján.

A T. Alkotmánybíróság egy korábbi döntésében az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-át értelmezve az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasszal támadhatónak minősítette azon bírói döntést, amely az ügyviteli szempontból befejezett végrehajtási eljárás eljárást befejező döntését támadta. {3268/2014. (XI. 4.) AB

végzés, Indokolás [5]} Ezért az általam előterjesztett alkotmányjogi panasz is megfelel az Abtv. 27. §-ában foglalt azon követelmények, hogy az egy bírósági eljárást – jelen esetben egy végrehajtási eljárást is – befejező döntést támad.

Előadom továbbá, hogy a végrehajtási eljárásban a végrehajtnak a végrehajtási eljárás szabályait és a végrehajtási kifogást előterjesztő jogát vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása ellen a felek végrehajtási kifogással élhetnek, a végrehajtási kifogást a végrehajtást foganatosító bíróság bírálja el [a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.) 217. § (1)-(2) bekezdései]. **A végrehajtási kifogás egy bírósági eljárás indít meg, ahol a bíróság dönt a végrehajtási kifogásról. Az elsőfokú bírósági döntés, illetve fellebbezés esetén a másodfokú bírósági döntés meghozatalával a végrehajtási kifogás elbírálására vonatkozó bírósági eljárás befejezésre kerül.**

Az Abtv. 27. §-a szerint a **bírósági eljárást befejező döntés** ellen lehet ezen alkotmányjogi panaszt benyújtani. A „*bírósági eljárás*” meghatározás ezen ügyek kapcsán a végrehajtási eljárásnak a végrehajtási kifogást elbíráló szakaszára vonatkozik, amely szakasz bíróság előtt folyik, nem pedig az egész végrehajtási eljárásra, ahol más állami szervek is résztvevői lehetnek az eljárásnak. Elképzelhető olyan végrehajtási eljárás, amelyben bíróság – kérelem hiányában – nem is vesz részt (pl. közjegyző kiállítja a végrehajtási lapot, és a végrehajtást egy önálló bírósági végrehajtó foganatosítja). **A végrehajtási kifogás egy, a végrehajtási eljárástól önálló bírósági eljárást indít meg, függetlenül attól, hogy esetlegesen a végrehajtási lapot is bíróság állította ki.** Ezért amikor vizsgálni kell, hogy az alkotmányjogi panasszal támadott végzés bírósági eljárást befejező döntés-e, nem azt kell vizsgálni, hogy a végzés az egész végrehajtási eljárást befejező döntés-e, hanem csupán azt, hogy annak meghozatalával befejeződik-e egy bírósági eljárás, jelen esetben a végrehajtási kifogás elbírálása kapcsán indult eljárás. A támadott másodfokú végzés meghozatalával a végrehajtási kifogást elbíráló bírósági eljárás befejeződött amellet, hogy a végrehajtási eljárás is ezzel egyidejűleg ügyviteli szempontból véget ért.

Az alkotmányjogi panasszal támadott végzések tartalmából is megállapítható, hogy azok a bírósági eljárást befejező döntések. Az elsőfokú bíróság a végzésében rendelkezett az általam lerótt illeték viseléséről. A Vht. 9. §-a és 224. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 77. §-a szerint „*[a] bíróság a perköltség viselése felől az ítéletben vagy az eljárást befejező egyéb határozatban dönt*”. Az elsőfokú bíróság

azért döntött a lerótt illeték viseléséről a végzésében, mert **bíróági eljárást befejező** határozatot hozott.

Megjegyzendő, hogy a végrehajtási eljárást befejező döntések {ideértve az ügyviteli befejezésről szóló döntéseket is, hiszen számos végrehajtási eljárás érdemben soha nem fejeződik be érdemben, például azért, mert az adósnak nincs lefoglalható vagyontárgya, illetőleg a lefoglalt vagyontárgy értékesítése sikertelen volt, és ezáltal a követelés nem hajtható be, és az eljárás szünetelésre kerül [Vht. 52. § d) pont]} – ha egyáltalán van ilyen az adott végrehajtási eljárásban (lásd az előbbieken kifejtetteket) – ellen benyújtott végrehajtási kifogásban, egyéb jogorvoslatban nem vitathatóak az eljárás során felmerült végrehajtói intézkedések, illetőleg az intézkedések elmulasztásának a ténye [lásd a Vht. 217. § (2) bekezdésében meghatározott 15 napos szubjektív és 3 hónapos objektív határidőket]. Így ezen eljárási cselekmények, illetve ezek hiánya kapcsán csak a végrehajtási eljárás folyamán előterjesztett végrehajtási kifogást lehet igénybe venni jogorvoslatként. Ha mindig lenne a végrehajtási eljárást lezáró érdemi döntés, és e döntés elleni jogorvoslatban vitathatóak lennének a végrehajtási eljárás során felmerült végrehajtói intézkedések, mulasztások, úgy természetesen elfogadható lenne az az álláspont, hogy kizárólag e döntés ellen lehessen az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panaszt előterjeszteni. Jelenleg azonban a végrehajtói intézkedések, mulasztások, illetve az ezzel kapcsolatos bíróági eljárások alkotmánybíróági kontrollját csak a végrehajtási kifogást elbíráló másodfokú bíróági végzés ellen benyújtott alkotmányjogi panasz biztosítja.

Hangsúlyozom, hogy az alkotmányjogi panaszommal támadott végzés egy, a végrehajtási eljárás befejezéséről szóló díjjegyzék ellen benyújtott végrehajtási kifogásomat elutasító végzést hagyott helyben, így az a végrehajtási eljárást befejező döntésnek tekintendő, ezért az ellen helye van az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasznak.

2. Elő kívánom adni, hogy álláspontom szerint a támadott végzés érdemi döntésnek is tekintendő, és ezen okból is helye van az Abtv. 27. §-a szerinti alkotmányjogi panasznak.

A támadott végzés, melyben a Nyíregyházi Törvényszék egy végrehajtási kifogásomat elutasító elsőfokú végzés elleni fellebbezésemet bírálta el, **a végrehajtási ügy érdemében** hozott döntésnek tekintendő.

A Vht. 217. § (1) bekezdése alapján „[a] végrehajtónak a végrehajtási eljárás szabályait és a végrehajtási kifogást előterjesztő jogát vagy jogos érdekét lényegesen sértő intézkedése, illetőleg intézkedésének elmulasztása (...) ellen a fél vagy más érdekelt végrehajtási kifogást (...) terjeszthet elő a végrehajtást foganatosító bírósághoz. E § alkalmazásában a végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértése az olyan jogszabálysértés, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása volt”.

Ahhoz, hogy egy bíróság érdemben vizsgálhasson egy végrehajtási kifogást, előzetesen vizsgálnia kell, hogy a végrehajtási kifogásban előadott jogszabálysértésnek a végrehajtási eljárás lefolytatására **érdemi kihatása** volt-e. Ekkor minősül ugyanis a jogszabálysértés a végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértésének, amely előfeltétele a végrehajtási kifogás alaposágának.

Az alkotmányjogi panaszokban támadott végzésben és az elsőfokú végzésben az eljáró bíróságok nem hivatkoztak arra, hogy a végrehajtási kifogásban hivatkozott jogszabálysértés – annak megállapítása esetén – ne lenne a végrehajtási eljárás szabályainak lényeges megsértése, és emiatt nem lehetne a végrehajtási kifogásomat érdemben vizsgálni, ezzel is elismerve, hogy a végrehajtási eljárás lefolytatására **érdemi** kihatású jogszabálysértés történhetett az eljárás során. Ebből kifolyólag a végrehajtási kifogást elbíráló végzésekben a bíróságok a végrehajtási ügy érdeméhez tartozó kérdésben döntöttek, hiszen olyan cselekmény kapcsán foglaltak állást, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása volt. Álláspontom szerint az olyan kérdésben való állásfoglalás, amelynek a végrehajtási eljárás lefolytatására érdemi kihatása lehet, a végrehajtási ügy érdemében hozott döntésnek tekintendő.

E körben hivatkozni kívánok a T. Alkotmánybíróság 3352/2012. (XII. 5.) AB végzésére, amelyben a T. Alkotmánybíróság úgy foglalt állást, hogy az indítványozó jogvitás ügyében – melynek tárgya egy végrehajtási kifogás elbírálása volt – meghozott érdemi döntésnek a másodfokon eljáró bíróság jogerős határozata tekinthető. {3352/2012. (XII. 5.) AB végzés, Indokolás [7]} Azaz a T. Alkotmánybíróság úgy foglalt állást e döntésében, hogy a végrehajtási kifogást elbíráló másodfokú végzés az érdemében hozott döntés.

Utalni kívánok továbbá a T. Alkotmánybíróság 3147/2014. (V. 9.) AB végzésére, ahol a T. Alkotmánybíróság egy végrehajtási kifogás tárgyában született végzés ellen benyújtott alkotmányjogi panasz kapcsán megállapította, hogy az az Abtv. 27. § b) pontjában

foglaltaknak eleget tesz {3147/2014. (V. 9.) AB végzés, Indokolás [8]}. Ezzel a T. Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt elbíráló bírósági döntést az ügy érdemében hozott döntésnek vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntésnek (a végzésből nem derül ki melyiknek) minősítette.

Mindezek alapján megállapítható, hogy a végrehajtási kifogást elbíráló bírósági végzés ellen benyújtott fellebbezést elbíráló másodfokú bírósági végzés az ügy érdemében hozott döntéseknek tekinthető, így az ellen helye van az Abtv. 27. § (1) bekezdése szerinti alkotmányjogi panasznak.

II. Döntés az alkotmányjogi panaszom elutasításáról

Álláspontom szerint abban a kérdésben való döntését a T. Alkotmánybíróságnak, hogy az alkotmányjogi panaszom befogadható-e, nem egyesbíróként eljárva, hanem teljes ülésben vagy tanácsban eljárva kell meghoznia.

Az Abtv. 55. § (5) bekezdése szerint „[a]z Alkotmánybíróságnak az indítvány érdemi vizsgálat nélküli visszautasításáról szóló döntését – a főtitkár javaslatára – az Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva hozza meg”. A (3) bekezdése alapján, „[h]a az indítvány az e törvényben előírt formai és tartalmi követelményeknek nem felel meg, a főtitkár hiánypótlásra hívja fel az indítványozót, aki annak harminc napon belül köteles eleget tenni. Ha az indítványozó a hiánypótlási felhívásnak határidőben nem, vagy ismételten hiányosan tesz eleget, az indítvány érdemi vizsgálatára nem kerül sor”. A (4) bekezdés szerint „[a] (3) bekezdésben meghatározott eseten kívül az indítvány nem kerül érdemi elbírálásra, ha a) az indítványozó az indítvány előterjesztésére a törvényben meghatározott határidőt elmulasztotta, illetve a mulasztást felhívás ellenére sem igazolta, b) nyilvánvalóan nem jogosult terjesztette elő az indítványt, c) az indítvány elbírálása nyilvánvalóan nem tartozik Alkotmánybíróság hatáskörébe, d) a beadvány nem minősül indítványnak, vagy e) az indítvány nyilvánvalóan alaptalan”.

Az Abtv. hivatkozott rendelkezései alapján a T. Alkotmánybíróság egyesbíróként eljárva akkor hozhat döntést, ha az Abtv. 55. § (3)-(4) bekezdéseiben foglalt valamelyik feltétel fennáll. Utalni kívánok arra, hogy – mivel a Főtitkár Úr tájékoztatásában implicite az Alkotmánybíróság hatáskörének hiányára utal – az Abtv. 55. § (3) bekezdésének c) pontja alapján a hatáskör hiányának **nyilvánvalónak** kell lennie. A fentiek alapján a

„nyilvánvalóság” feltétele egyértelműen hiányzik (az én álláspontom szerint a T. Alkotmánybíróságnak van hatásköre az indítványom elbírálására).

Külön szeretnék ismét hivatkozni arra a körülményre, hogy a T. Alkotmánybíróság egy korábbi döntésében az Abtv. 27. §-át értelmezve alkotmányjogi panasszal támadhatónak minősítette azon bírói döntést, amely az ügyviteli szempontból befejezett végrehajtási eljárás eljárást befejező bírósági döntését támadta. {3268/2014. (XI. 4.) AB végzés, Indokolás [5]} E döntés fényében nem lehet nyilvánvaló a T. Alkotmánybíróság hatáskörének hiánya.

A T. Alkotmánybíróság Főtitkára szerint a beadványom „*nem felel meg az Abtv.-ben foglalt feltételeknek*”, mely ok nem szerepel az Abtv. 55. § (3)-(4) bekezdéseiben, és az Alkotmánybíróság hatáskörének hiánya egyáltalán nem nyilvánvaló, így az alkotmányjogi panaszom befogadásáról a T. Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. § (1) bekezdése alapján tanácsban eljárva vagy – a feltételek fennállása esetén – teljes ülésben eljárva kell a döntését meghoznia, vagy az Alkotmánybíróság ügyrendjéről szóló 1001/2013. (II. 27.) AB Tü. határozat 31. § (6) bekezdése alapján az alkotmányjogi panaszomat érdemben kell elbírálnia.

A fentiekre tekintettel kérem a T. Alkotmánybíróságot, hogy szíveskedjen az alkotmányjogi panaszomról érdemi döntést hozni.

Az alkotmányjogi panaszom és jelen beadványom – személyes adatok törlése melletti – nyilvánosságra hozatalához hozzájárulok.

Budapest, 2016. június 08.

